

Az 1956-os forradalom margójára... egy hetedikes diák tollából...

„Az október 23-i műsorban megkaptam az egyik narrátor szerepét. Eleinte csak olvastam a szöveget, megpróbáltam hangsúlyozni, de nem értettem meg, hogy milyen súlya van a szavaknak. Úgy gondoltam, ez egy történelmi esemény, amelyet évről évre kötelező megünnepelnünk.

Jóska bácsi, a magyartanárunk, felhívta a figyelmünket, hogy mondjuk lassabban a szöveget, gondolkodjunk el a tartalmán, mert csak így fogják a többiek is megérteni.

Elérkezett az előadás ideje. A főpróbán kaptam egy imádságot Éva nénitől, az osztályfőnökömtől, amit a megemlékezés végén kellett felolvasnom. Ebben az imában az is benne volt, hogy a hősök áldozata számunkra egy ajándék, amit meg kell becsülnünk.

Az előadás ideje alatt vált világossá számomra, hogy sokaknak meg kellett halniuk a szabadságunkért. S ez a magyar történelemben nem először fordult elő. Az eszemmel eddig is tudtam, de most értettem meg a szívemmel.

Hálás vagyok, hogy megkaphattam ezt a szerepet, és megérthettem e történelmi esemény jelentőségét.

Veresegyház, 2016. október 25.

Ódé Bence Levente 7.a osztályos tanuló